

SKLEROZ

Biz mehriban qonşulardıq. Bayram axşamları hər dəfə növbə ilə birimizin evində süfrə başına yığışardıq. Arvad – uşaqlarımızla gecəyə kimi yeyib-içib şənlənərdik...

Bu ildə də üzbəüzdə yaşayan Çingizgilin mənzilinə toplaşmışdıq. Axşam ev sahibindən savayı hamı gəlmişdi. Onun üçün də arvadı mısmırığını sallamışdı. Astadan qonşu qadınlara gileylənirdi:

- Keçən ildə belə elədi. Məclis dağılana yaxın təşrif buyurdu... Əli ətəyindən uzun... Başqa hədiyyəsini istəmirəm, bir dəstə gül alıb gətirməyə nə var...

Mən Çingizin tərəfini saxladım.

- Ay bacım, özünüz deyirsiniz ki, əriniz axır vaxtlar skleroz olub. Bəlkə yadımdan çıxır?..

Bu arada telefon zəng çaldı. Ev sahibəsi yaxınlaşıb dəstəyi qaldırdı. Danışan Çingiz idi. Səsi apaydın eşidilirdi:

- Bu axşam saat yeddidə, idarədə təntənəli iclasımız var. Camaatımızı təbrik etməliyik. Yəqin ki, doqquzdan, ondan tez qurtarmayacaq. Qonaqlara da, gecikəcəyəm, məni bağışlasınlar! Səni də təbrik eləməyə bir şey ala bilməyəcəyəm. Neyniyim, o vaxt dükan-bazar bağlı olacaq.

- Bunu mən əvvəldən bilirdim, - deyə qadın incikliyi qonaqlara sezdirməmək üçün dəstəyi astaca yerinə qoydu. Telefon söhbətindən azacıq keçmişdi ki, qapı qəfildən açıldı. Çingiz qucağında ağ bağlama içəri girdi. Bizi görünə sifətə özünü itirən kimi oldu. Sonra nə fikirləşdisə, can dərdi gülümsündü:

-Ay... Salam! Əziz dostlar... Hamınız xoş gəlmisiniz!..

Qonşularla bir- bir əl tutdu. Axırda arvadına yanaşdı:

- Buyur! Bilməzsən qədrimi! Deyə qucağındakı bağlamanı açıb ona uzatdı. – Təbrik edirəm bayramını! Bu tufludur, bu da onun corabı. İkisi də əla şeydir”..

Qadın sevincini gizlədə bilmədi.

- Çox sağ ol! – Ərinin çiyinə qısıldı. Biz mat-məəttəl qaldıq. Axı bayaq ev sahibəsinin dediyi nə idi, kişinin bu qiymətli hədiyyəsi nə idi?!

Bir azdan xəbər gəldi ki, tuflilər arvadın ayağına olmur, çox balacadır...

Çingiz özündən çıxdı:

- Daha mən neynəyim sənin üçün? Rastıma nə gəlib onu almışam da... Ayaqlarını özümlə aparmamışdım ki!

O gecə yeni ili musiqi ilə, şadlıqla qarşıladıq. Ancaq nə üçünsə Çingiz axıracan çox fikirli görünürdü. Üzdə deyib gülsə də, bunlar hamısı məclisdəkilərin xətrinə idi.

Səhərisi qapıda rastlaşanda, kişinin dərdi açıldı:

- Görürsən köpəkoğlunun sklerozu başıma nə oyun açdı?! Dünən gecə düz səksən manat zərərə saldı məni!

- Niyə ki,
- Adə, tuflini də, corabı da o birisi üçün almışdım. Axşam əvvəl ora getməliydim... Skleroz çaşdırdı məni, gətirib öz arvadıma verdim!..